

DIUMENGE IV D'ADVENT (B)

Homilia del P. Emili Solano, monjo de Montserrat

21 de desembre de 2008

2Sm 7, 1-5. 8b-11.16; Rom 16, 25-27; Lc 1, 26-38

Estimats germans:

Hi ha persones que pretenen fer punt i apart de la història, esborrant qualsevol vestigi públic del cristianisme, ja siguin els crucifixos a les escoles o els Pessebres als edificis públics. Sembla que aquelles paraules de St. Pau que diuen: *"la revelació del pla de Déu, amagat en el silenci dels segles, però que ara ha sortit a la llum"* hagin perdut el seu interès. Encara que assistim a una cerimònia en la qual es manifesta el poder i l'amor de Déu als homes, amb certa freqüència ens distraiem. És com si haguéssim perdut la curiositat per conèixer els secrets de Déu i, per tant, perdem l'interès per les seves crides o, almenys, ens costa reconèixer-les.

Si ens adonéssim que Crist és la resposta a totes les preguntes profundes del cor humà, a tots els anhels i esperances de la humanitat, buscaríem estar amb Ell, aprofundir i conèixer la seva paraula, viure la seva vida. Però no és així, sembla que, com el rei David, ens hem posat per sobre de Déu i com que no el comprenem, creiem que hem de donar coses a Déu, sense adonar-nos que tot ho hem rebut d'Ell. David creia que la seva casa era millor que la de Déu, ¡quina presumció!. Nosaltres creiem que la nostra forma d'entendre Déu és millor que la que Déu té d'entendre'ns a nosaltres. ¡Quina superficialitat!

En aquest últim diumenge d'advent hem escoltat el relat de l'anunciació a Maria. Aquest sí que és el secret de Déu. El feble es fa fort, el neci es fa savi, la paraula es queda muda i els humils i els piadosos són enaltits. En el silenci de Natzaret el remor de la conversa de Maria i l'àngel Gabriel es convertiran en un crit a tota la humanitat, a tota la creació que, expectant, està esperant la salvació. Aquest sí que és un secret en el qual hauríem d'aprofundir, al qual podríem dedicar la nostra vida sencera i encara ens faltaria temps.

Junt amb Maria avui podríem dir: "Sóc l'esclava del Senyor; que es compleixin en mi les teves paraules." No ens deixem despistar en aquests últims dies de l'advent per altres crides que no siguin les de Déu. Si no ens centrem en el Senyor estarem sords a les inspiracions de l'Esperit Sant i deixarem passar l'oportunitat de contestar que sí al Senyor, perdent la vida per recuperar-la. Deixarem escapar l'alegria del Nadal i ens quedarem com a molt amb el somriure del vi o del cava. Amb Maria descobrirem com n'és d'evident l'actuació de Déu al món i, encara que molts caminin despistats, nosaltres sí podrem "cantar tota la vida els vostres favors" (Senyor).

Aquesta podria ser la nostra pregària d'avui: "Sóc l'esclava del Senyor; que es compleixin en mi les teves paraules." No intentem impedir a Déu que actuï en la nostra vida, en el nostre món. obre-li avui el teu cor, treu-lo d'aquest raconet del cor on potser tens marginat al teu creador i posa'l al mig de la teva vida. Digues-li al Senyor: "Que es compleixin en mi les teves paraules" i fes el què Déu vol. No et plantegis què has de fer per Déu, al contrari, pensa el què Déu està fent en tu i deixa'l fer. ¡Quina meravella és deixar que Déu ens estimi! Ell ha pres la iniciativa. No es tracta de cercar fatigosament Déu, sinó de deixar que Déu ens trobi. I una vegada que ens hem deixat aconseguir per Déu tot ens parlarà d'Ell. Cada cosa, per petita que sigui, t'explicarà les meravelles de Déu i trobaràs l'alegria ja que "el Senyor és amb tu. "

Si procurem intensificar la nostra pregària aquests dies farem de la nostra vida un "pessebre vivent. " No solament les figuretes del naixement ens recordaran la gran notícia de l'encarnació, ens trobarem amb Déu en el treball, en la malaltia, en els fills, en aquella estona amb els amics i, sobretot, viurem d'una manera nova l'Eucaristia.

Deixem d'esquivar Déu i diguem-li avui, ara mateix, de cor i sense reserves: ¡Fes de mi el què tu vulguis!. No estem sols en aquesta aventura de deixar-nos estimar per Déu, Maria ens obre el camí, l'Església sencera ens acompanya per deixar-nos encisar per Ell.